

огляд проблем, пов'язаних із контрафактними товарами, з точки зору приватного сектору. Він особливо виділив проблеми простежування і відповідальності, а також невизначеність відносно того, які державні органи мають інформуватися під час виявлення контрафактних товарів. З його точки зору, підвищення обізнаності у цій сфері було і залишиться ключовим питанням.

Віце-президент департаменту боротьби із контрафактною продукцією Лабораторії з випробування устаткування і матеріалів (Underwriters Laboratories) Брайан Монкс у своєму виступі повідомив, що більша частина часу та зусиль витрачається на вистежування фальсифікаторів, і тому передусім потрібно ускладнити для них можливість крадіжки рішень, що стане першим кроком на шляху до вирішення проблеми. За його словами, якщо виробляється щось цінне, то можна бути впевненим, що ця продукція підробляється.

Виконавчий директор Національної асоціації з державних закупівель (NASPO) Майк О'Ніл навів огляд нових ініціатив ISO щодо виявлення, запобігання і контролю шахрайства. Майк О'Ніл виконує функції секретаря технічного комітету ISO/TC 247 «Контрзаходи і засоби боротьби із фальсифікаціями» та адміністратора технічної консультативної групи США в комітетах ISO/PC 246 та ISO/TC 247. Він перерахував ризики, пов'язані із фальсифікованими товарами, і зазначив, що метою фальсифікаторів є отримання швидких грошей без забезпечення товарів. Крім того, шахраї часто пов'язані з організованою злочинністю. Також їхня діяльність призводить до скорочення легальних робочих місць. Тому, на думку О'Ніла, контрафактне виробництво — це не «злочин без потерпілих», а питання, що вимагає скоординованих спільних зусиль.

Виконуючий обов'язки директора Програми боротьби із фальсифікацією та захисту продукції (A-SAPPP) Школи кримінального судочинства та інструктор Національного центру з безпеки харчових продуктів і токсикології Університету штату Мічиган Джон Спінк розповів про вразливі місця ланцюга постачання.

Спінк описав проблему так званої «поступової втрати якості» (quality fade), тобто практики виробників підвищувати рівень прибутку за рахунок зниження якості використовуваних у виробництві продукції сировини і матеріалів, що сприяє появі контрафактної продукції, оскільки споживачі поступово звикають до товарів більш низької якості. Він описав «злочинний трикутник», який охоплює потенційного порушника / злочинця, мету / жертву і збіг обставин — основні елементи, без яких злочин не може відбутися. Для боротьби з підробками, вважає Спінк, необхідно знайти найкращий спосіб розірвати цей трикутник.

Виступи завершилися інтерактивним обговоренням під керівництвом віце-президента ANSI із зв'язків із органами влади Скоттом Купером.

Учасники відзначили необхідність підвищення координованості зусиль різних галузей промисловості. Інформування громадськості стосовно збільшення частки контрафактної продукції і зв'язки фальсифікаторів з організованою злочинністю є основою для підвищення ефективності протидіючих заходів у глобальному масштабі.

Учасники дійшли висновку, що саме ANSI має необхідний ступінь обхвату, вплив і ресурси, для того щоб очолити цей проект.

На закінчення семінару С. Джо Бхатія відзначив: «Дискусія виразно показала, що для зміцнення глобального ланцюга постачання і зниження частки контрафактної продукції необхідна спільна міжнародна робота. Втішно те, що співтовариство повне рішучості розвивати цю діяльність. ANSI має всі ресурси, щоб сприяти такій діяльності, збираючи всі зацікавлені сторони за одним столом і створюючи на основі консенсусу базу для розроблення реальних рішень».

АМЕРИКАНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ СТАНДАРТІВ ПРОПОНУЄ РІШЕННЯ ДЛЯ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ У КІБЕРНЕТИЧНОМУ ПРОСТОРИ

Американський національний інститут стандартів (ANSI) разом із Альянсом безпеки Інтернету (ISA) розробили документ «Фінансове управління ризиками у кібернетичному просторі. Принципи реалізації для фінансових директорів».

У звіті уряду США про політику в кібернетичному просторі наводилися факти, що з 2008 по 2009 роки від атак в Інтернеті втрати американських підприємців, пов'язані з порушенням прав на інтелектуальну власність, склали у грошовому вираженні понад 1 трлн доларів США. Президент доручив розробити програму, яка могла б оцінити Інтернет-ризик у фінансовому вираженні, що стало б стимулом й інструментом забезпечення Інтернет-безпеки в організаціях.

Зазначений документ був розроблений у відповідь на завдання президента. Експерти, які його розробили, мають єдину думку, що найбільш значною загрозою для кібернетичної безпеки є неправильне розуміння цього питання.

У більшості сучасних організацій інформаційну безпеку вважають технічним робочим питанням, яким повинні займатися департаменти IT. Таке неправильне розуміння підтримується застарілими організаційними структурами, коли департаменти не відповідають за безпеку власних даних, а вся відповідальність перекидана на департаменти IT, які, у свою чергу, відчувають хронічний дефіцит ресурсів.

